

Pan Dawid Pawłowski
Sumin 53
83-200 Starogard Gdański

WEZWANIE

W nawiązaniu do wniosku z dnia 06.07.2016 r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: *rozbudowie istniejącego gospodarstwa rolnego poprzez budowę obiektu inwentarskiego przeznaczonego do tuczu trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr 94/1 i 95 w miejscowości Sumin, gmina Starogard Gdański*, po zapoznaniu się z pismami mieszkańców Sumina, składającymi uwagi do w/w inwestycji oraz po przeanalizowaniu zgłoszonych problemów na zebraniach wiejskich w dniach 26.07.2016 r. i 18.08.2016 r. wzywam Inwestora w trybie art. 50 § 1 w związku z art. 7, art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23) do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu oos dla w/w inwestycji w zakresie:

1. str. 15 technologia chowu i hodowli zwierząt – opis należy uzupełnić o informacje jak przebiega etap dezynfekcji budynku chlewni (10 dni po tuczu) tzw. odpoczynek budynku;
2. str. 26 zagospodarowanie gnojowicy – skonkretyzować zapis o częściowe przyjęcie gnojowicy do innych gospodarstw. Jakie ilości będą wywożone poza Sumin. Dobra Praktyka Rolna zakłada wywóz gnojowicy na grunty rolne gdzie poziom wód gruntowych musi znajdować się poniżej 1,2 m – czy inwestor przeprowadził lub planuje wykonanie badań chłonności gruntu na który ma zostać wywożona gnojowica przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowań w celu zagwarantowania jej właściwego zagospodarowania. Z ogólnego bilansu gruntów inwestora na które ma być wywożona gnojowica nie wyłączono oczek wodnych oraz terenów nie nadających się na przyjęcie nawozu;
3. str. 33 emisja amoniaku i siarkowodoru z gospodarstwa rolnego inwestora – z czego wynika obliczenie emisji amoniaku i siarkowodoru w oparciu o ten sam wskaźnik dla warchlaków i tuczników;
4. str. 38 stężenie zanieczyszczeń w powietrzu – w zamieszczonych rysunkach stężeń amoniaku i siarkowodoru nie uwzględniono emisji z istniejącej chlewni oraz nie pokazano izolinii od istniejącej chlewni na dz. nr 158/3 celem udowodnienia, że nie powoduje ona kumulacji oddziaływań. Należy również wyjaśnić z jakiego powodu przyjęto dane meteorologiczne dla miejscowości Sumin w oparciu o całoroczne obliczenia róży wiatrów w Elblągu;
5. str. 42 emisja odorów do środowiska – dział należy rozszerzyć o oddziaływanie innych substancji takich jak: metan, markaptany itp. Stwierdzenie w podsumowaniu działu, że wpływ obu substancji (siarkowodoru i amoniaku) będzie wykazywał stan braku uciążliwości zapachowej nie jest zgodne z obecnymi odczuciami właścicieli sąsiednich nieruchomości, którzy już obecnie odczuwają odory. W jaki sposób Inwestor zamierza ograniczyć uciążliwość odorową. Czy planowane jest stosowanie technologii „EM”, o której mowa była na zebraniu wiejskim;

6. str. 60 fauna i flora w rejonie planowanej inwestycji – w opisie fauny i flory pojawiają się niezrozumiałe fragmenty tekstu. Mowa również o terenie zurbanizowanym będącym otoczeniem miejsca inwestycji. Nie ma spójności pomiędzy wcześniejszym opisem terenów sąsiednich;
7. str. 63 powietrze atmosferyczne – tabela przedstawiająca aktualny stan zanieczyszczenia powietrza w miejscowości Sumin nie odnosi się do konkretnego terminu wykonania pomiarów tych stężeń;
8. str. 63 opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia - w opisie przewidywanych skutków dla środowiska pojawia się miejscowość Gronojady;
9. str. 64 opis analizowanych wariantów – należy uzupełnić o szersze wariantowanie zarówno lokalizacyjne jak i technologiczne. Warto np. rozważyć dalsze odsunięcie chlewni oraz zastosowanie w technologii rozwiązań minimalizujących odory poprzez np. wywóz części gnojowicy do biogazowni;
10. str. 72 dobra materialne - inwestor w niewystarczającym stopniu przeanalizował wpływ przedsięwzięcia na dobra materialne, w tym na działające w sąsiedztwie podmioty gospodarcze. Jak inwestycja wpłynie na wartość nieruchomości sąsiednich ?
11. str. 77 analiza możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem - biorąc pod uwagę charakter inwestycji nie można założyć braku konfliktów społecznych, z odbytych dwóch zebrań wiejskich w Suminie wynika, że taki konflikt już istnieje;
12. załącznik nr 11 – w części tekstowej raportu oraz części obliczeniowej występuje rozbieżność w zakresie średnic i wysokości emitorów stanowiących źródło emisji zanieczyszczeń do powietrza, obliczenia prowadzone są dla parametrów: średnica 0,45 m dla wszystkich emitorów i wysokości 6 m, w opisie znajduje się zapis o średnicy 0,55 i 0,63 m oraz wysokości ok. 6,5 m. Z czego wynika ta rozbieżność?
13. Brak informacji w raporcie o dużym gminnym ujęciu wody podziemnej, zlokalizowanym w niewielkiej odległości (300 m) od planowanej inwestycji;
14. Czy inwestor planuje zainstalowanie króćców pomiarowych monitorujących emisję stężenia pyłów i gazów aby obowiązujące normy nie zostały przekroczone. Proponowany monitoring jest zbyt ogólny. Brak propozycji częstotliwości, lokalizacji oraz zakresu przeprowadzania badań stężenia zanieczyszczeń;
15. Jakie działania zostaną zastosowane w celu wyeliminowania takich awarii jak niekontrolowany wyciek lub pęknięcie zbiornika na gnojowicę.

W przypadku nie przedłożenia uzupełnienia do raportu oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia zgodnie z zakresem określonym w niniejszym wezwaniu w terminie **21 dni**, od daty doręczenia niniejszego pisma, sprawa zostanie rozpatrzona w oparciu o posiadane materiały. Brak uzupełnienia może stanowić przesłankę do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Otrzymują:

1. Pan Dawid Pawłowski
Wnioskodawca
2. a/a.

Do wiadomości:

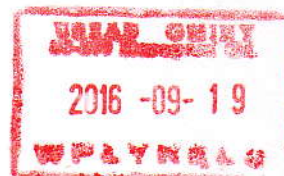
1. Strony postępowania wg. rozdzielnika.

Z up. Wójt a
Lucyna Proch
Naczelnik Wydziału Planowania
Przestrzennego i Nieruchomości

Dawid Pawłowski
Sumin 53
83 – 200 Starogard Gdański
Tel. 511 015 244
Wnioskodawca (Inwestor)

Wzrostające do załatwienia (rozpatrzenia i zaopiniowania) przez:

ADM	FIN	GKI	KSP
OZS	PPN	RGM	Wójta
Sejmik Gminy	Skarbnik Gminy	Rada Gminy	

Data

podpis

Urząd Gminy Starogard Gdański
ul. Sikorskiego 9,
83 – 200 Starogard Gdański

Dot.: wezwania z dnia 25.08.2016 r. w sprawie z wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, znak: PPN.6220.4.3.2016.MA

W odpowiedzi na Wezwanie z dnia 25.08.2016 r., znak: PPN.6220.4.3.2016.MA, w określonym tam terminie 21 dni, przedkładam poniżej wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu opracowanego dla planowanej inwestycji pn. „Rozbudowa istniejącego Gospodarstwa Rolnego poprzez budowę obiektu inwentarskiego przeznaczonego do tuczu trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr 94/1 i 95 w miejscowości Sumin, gmina Starogard Gdański; powiat starogardzki, województwo pomorskie”. Kolejność poniższych wyjaśnień jest zgodna z tą zaproponowaną w treści Wezwania.

Pozostając w przekonaniu o bezwarunkowej konieczności zapewnienia poszanowania dla prawa oraz wymogów obiektywizmu i bezstronności organu administracji prowadzącego postępowanie w niniejszej sprawie poniżej przedstawiono obszernie stanowisko Strony tego postępowania (Inwestora) i uzupełniające je wywody oraz dodatkowe uwagi i zastrzeżenia, jakie oparte zostały przede wszystkim na argumentacji merytorycznej odwołującej się do bogatego doświadczenia i niezbędnych kompetencji osób, których wiedzą posiłkuje się Inwestor w celu wykazania zasadności swego oczekiwania dotyczącego wydania decyzji środowiskowej zgodnej z zakresem zgłoszonego przez niego wniosku, i to tym bardziej, że żądanie w nim zawarte należy traktować za w pełni uprawnione, gdyż znajduje ono oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Odmiennie od tego zapatrywania, oczekiwania czy insynuacje należy zatem uznać za nieuprawnione i mogące świadczyć o pozbawionej prawnego uzasadnienia formie oddziaływania, poprzez wpływanie na postępowanie Inwestora, zmierzającego w kierunku zniechęcenia go do popierania jego pierwotnego żądania w szczególności poprzez usiłowanie wytworzenia mylnego przeświadczenia co do znaczenia okoliczności warunkujących wydanie decyzji w w/w przedmiocie, czy też poprzez kreowanie niezajdujących oparcia w przepisach prawa oczekiwań bądź innych form manifestowania czyichś partykularnych, lecz prawnie nieusprawiedliwionych interesów - czemu należy przeciwdziałać i do realizacji czego niniejszym Inwestor wzywa uprzedzając występowanie niepożądanych stanów rzeczy w związku ze sposobem prowadzenia postępowania w sprawie. W ocenie Inwestora, wskazane przez niego i odpowiednio uargumentowane merytorycznie jak i prawnie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, zostały przedstawione w sposób dostatecznie wyraźny i jednoznaczny, a przez to nie budzący wątpliwości interpretacyjnych, i jako takie stanowią

wszechstronną, komplementarną i wzajemnie spójną całość pozwalającą tut. organowi administracji na podjęcie rozstrzygnięcia bez potrzeby podejmowania dalszych czynności mających jakoby służyć ewentualnie dalszemu wyjaśnianiu względnie uzupełnianiu tego co już zostało - przy uwzględnieniu niniejszego pisma - wyjaśnionym (o ile wyjaśnienie danej kwestii było potrzebnym) i/lub uzupełnionym w stopniu niezbędnym dla załatwienia sprawy, a co w przeciwnym wypadku może uzasadniać wniosek o tendencyjnym doszukiwaniu się przez zainteresowanych tym rzekomych przeszkód dla wydania decyzji zgodnej z wnioskiem Strony czy też o innych przejawach podejmowania czynności pozornych, skutkujących niedopuszczalną prawnie przewlekłością postępowania, czego uniknięcie winno leżeć w interesie wszystkich podmiotów prawa uczestniczących w procedowaniu przedmiotowej sprawy. Mając na uwadze powyższe, wskazuję i wyjaśniam, co następuje.

Pkt. 1.

Etap dezynfekcji i tzw. odpoczynku obiektu inwentarskiego to jeden z podstawowych procesów w technologii tuczu trzody chlewnej, obowiązkowy w profesjonalnej praktyce hodowlanej. W przypadku gospodarstwa rolnego Inwestora proces ten będzie trwał, zgodnie z założeniami, ok. 10 dni, każdorazowo po każdym cyklu produkcyjnym. Proces składa się z trzech etapów: mycia, dezynfekcji i odpoczynku budynku inwentarskiego.

– Mycie obiektu inwentarskiego: prowadzone ciepłą wodą za pomocą myjki wysokociśnieniowej. Myte są: podłoga rusztowa, wentylatory, ściany, strop, system pojenia, zadawania pasz, okna, drzwi. Czas zabiegu: 3 dni.

– Dezynfekcja: każdorazowo zlecona profesjonalnej firmie zewnętrznej. Dezynfekcja prowadzona specjalistycznym sprzętem do zamglawiania obiektu inwentarskiego. Dezynfekcja prowadzona jest w technologii zamglawiania. Do zabiegu stosowany jest preparat Virkon. Środek ten w zalecanych stężeniach wykazuje silne działanie bakteriobójcze, wirusobójcze i grzybobójcze. Ma udowodnione wysokie działanie m.in. na WZW, HIV/AIDS, Pseudomonas, salmonelle, gronkowce - ponad 300 szczepów bakterii i 18 rodzin wirusów. Preparat jest produkowany w postaci jasnoróżowego proszku, dobrze rozpuszczalnego w letniej wodzie. W stężeniach roboczych nie posiada właściwości drażniących, jest mało toksyczny i nie powoduje odczynów alergicznych. Może być stosowany w obecności zwierząt. Nie niszczy odkażanych powierzchni i sprzętu. W środowisku ulega biodegradacji. Roztwory użytkowe posiadają odczyn kwaśny (pH 1% roztworu = 2,6). Virkon jest zalecany do mycia i dezynfekcji: pomieszczeń dla zwierząt, podłóg, ścian oraz wyposażenia np. koryta, klatki, woliery, kojce, sztuczne kwoki, sprzęt do pielęgnacji. . Czas zabiegu: 1 dzień.

– Odpoczynek obiektu: po wykonaniu zabiegów mycia i dezynfekcji budynek jest pozostawiony pusty bez obsady zwierząt. Czas trwania: 6 dni.

Należy podkreślić, że podczas wykonywania zabiegów mycia i dezynfekcji obiektów wokół będą rozłożone maty dezynfekcyjne. Maty te będą również rozkładane podczas dostawy prosiąt i odbioru tuczników. Jest to wymóg obligatoryjny w nowoczesnych gospodarstwach rolnych, którego celem jest bioasekuracja utrzymywanego stada trzody chlewnej.

Pkt. 2.

W przedłożonym Raporcie w sposób szczegółowy przedstawiono ilości i sposób zagospodarowania wytwarzanej gnojowicy. Obliczeń dokonano zgodnie z metodyką określoną w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 roku w sprawie trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich [Dz. U. Nr 17. poz. 142 z późniejszymi zmianami]. Do wyliczeń, zgodnie z metodyką zawartą w cytowanym Rozporządzeniu, sztuki fizyczne (stanowiska) przeliczono na stany średnioroczne. Stany średnioroczne obliczono na podstawie analizy obrotu stada trzody chlewnej, którą przedstawiono (wraz z założeniami technologicznymi) w pkt. 3.3.3, tabele od 1 do 4.

Łącznie, w ciągu roku w gospodarstwie, po zrealizowaniu planowanej inwestycji, będzie wytwarzana gnojowica w ilości 3 386,27 m³/rok. Z tej ilości 2010,60 m³ będzie rozlewane w celach nawozowych na gruntach rolnych będących własnością Inwestora. Kolejne 1375,67 m³ to ilość gnojowicy, która w ciągu roku zostanie przekazana do innego gospodarstwa rolnego w celach nawozowych na podstawie zawartej umowy.

☐ Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 3, ust. 3 i ust. 4 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu [Dz. U. Nr 147, poz. 1033]. Ponadto jest to praktyka powszechnie stosowana w gospodarstwach rolnych. Na chwilę obecną nie określono, do którego dokładnie gospodarstwa będzie przekazywana nadwyżka wytworzonej gnojowicy. Przepisy prawne w tym zakresie nie wymagają tego na tym etapie. Umowa przekazania nadwyżki wyprodukowanej gnojowicy zostanie zawarta z właścicielem/właścicielami innych gospodarstw rolnych bezpośrednio po oddaniu planowanej inwestycji do eksploatacji. Na chwilę obecną można przyjąć, że całość obliczonej nadwyżki wytworzonej gnojowicy będzie stosowana w celach nawozowych w innych gospodarstwach rolnych poza miejscowością Sumin.

Wymóg stosowania płynnych nawozów naturalnych na użytkach rolnych, gdzie poziom wody podziemnej jest poniżej 1,2 m wynika wprost z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 16 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania [Dz. U. Nr 80, poz. 479], co wskazano w Raporcie. Inwestor nie planuje wykonania badań chłonności gruntu (o czym mowa w treści Wezwania), na którym ma zostać zastosowana gnojowica z uwagi na to, że ma ona zostać wykorzystana w celach nawozowych i rozprowadzona na powierzchni gleby użytkowanej rolniczo. Nie jest ona przeznaczona do podczyszczania w gruncie (pod warstwą gleby). Zatem badania chłonności gruntu nie będą tutaj zasadne (nie mają zastosowania), stąd też Wezwanie w tym zakresie jest w ocenie Inwestora oczywiście bezprzedmiotowe.

W trakcie opracowywania Raportu przeprowadzono rozpoznanie geologiczne na podstawie dostępnej literatury i opracowań geologicznych. Na tej podstawie stwierdzono, że poziom wód gruntowych znajduje się powyżej 1,2 m, stąd standard określony w zacytowanym powyżej rozporządzeniu zostanie dotrzymany. Należy jednocześnie podkreślić, że od wielu lat, do chwili obecnej grunty rolne będące w posiadaniu Inwestora są nawożone gnojowicą i do tej pory nie odnotowano przypadków skażenia wód gruntowych zanieczyszczeniem pochodzenia fekalnego. Tym niemniej Inwestor jest w stanie zadeklarować sporządzenie opinii hydrogeologicznej (w oparciu o odwierty do głębokości 3,0 m) potwierdzającej wymagany poziom lokalizacji wód gruntowych na gruntach przeznaczonych pod stosowanie gnojowicy w miejscowości Sumin, bezpośrednio po oddaniu planowanej inwestycji do eksploatacji.

W tabeli 11 Raportu (str. 26) zamieszczono powierzchnie działek rolnych, na które będzie wywożona gnojowica. Nie są to powierzchnie ewidencyjne działek tylko arealy pomniejszone o nieużytki i obszary, na których nie jest prowadzona produkcja rolna (nie stosuje się tam gnojowicy). Inwestor oświadcza, że na posiadanych użytkach rolnych nie znajdują się oczka wodne ani rowy. Zatem bilans gruntów rolnych przedstawiony w raporcie jest poprawny.

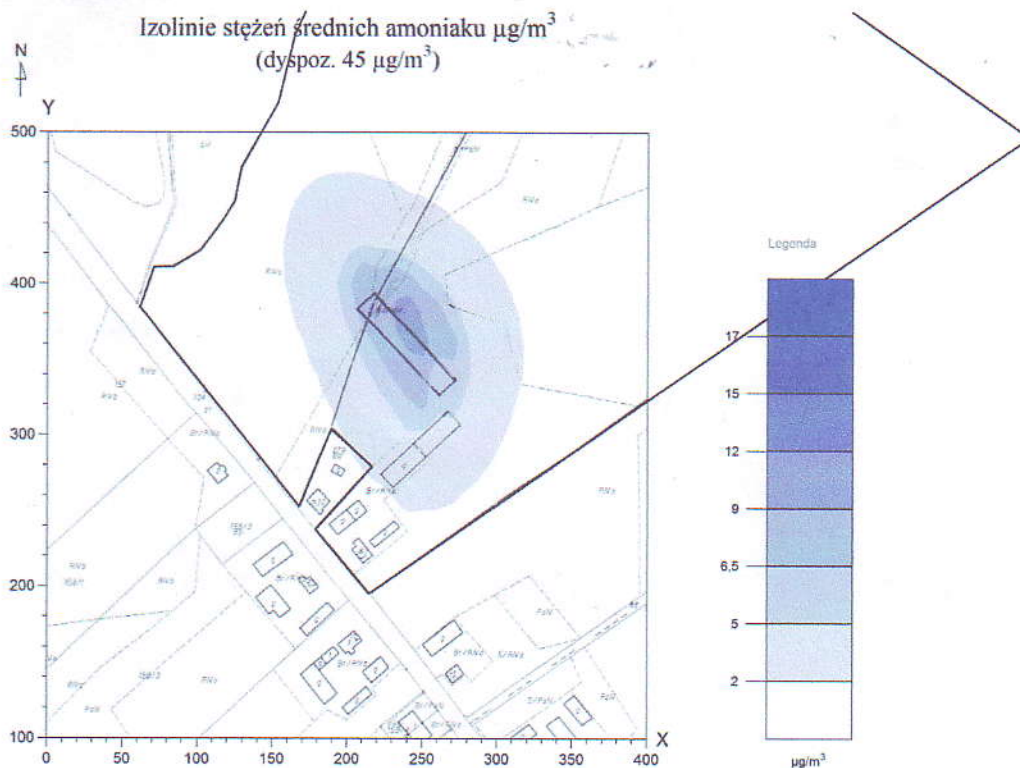
Działki przeznaczone do nawożenia naturalnego poddano analizie pod kątem występowania stoków o dużym nachyleniu. Posługując się mapą rastrową wyznaczono miejsca o największym zagęszczeniu poziomic i obliczono nachylenie terenu, które nie przekroczyło 10%. W związku z tym na przedmiotowym terenie nie trzeba wyłączyć dodatkowej powierzchni ze stosowania gnojowicy, ponieważ nie występują stoki o nachyleniu powyżej 10%. Stwierdza się zatem, że spełniony będzie wymóg dobrej kultury rolnej oraz standard stosowania nawozów naturalnych wymieniony w art. 20 pkt. 2a ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu [Dz. U. Nr 147, poz. 1033].

Pkt. 3.

Tak jak wskazano na stronie 33 Raportu, ze względu na brak innych dostępnych danych przyjmuje się jednakowy wskaźnik emisji amoniaku dla warchlaków i tuczników. Również dla prosiąt przyjęto ten sam wskaźnik. Takie założenie - jakie legło u podstaw przeprowadzanych obliczeń i wpłynęło na ich wynik - działa o tyle na niekorzyść Inwestora, że na etapie Raportu zawyża poziom emisji (spodziewany w stosunku do faktycznego), ale celem opracowania jest sprawdzenie czy będzie dochodzić do przekraczania wartości odniesienia, więc przyjęcie zawyżonych danych wejściowych daje zdecydowanie większą pewność, co do spełnienia warunku dotrzymania wymogów dopuszczalnych stężeń, a co niewątpliwie sprzyja ochronie środowiska.

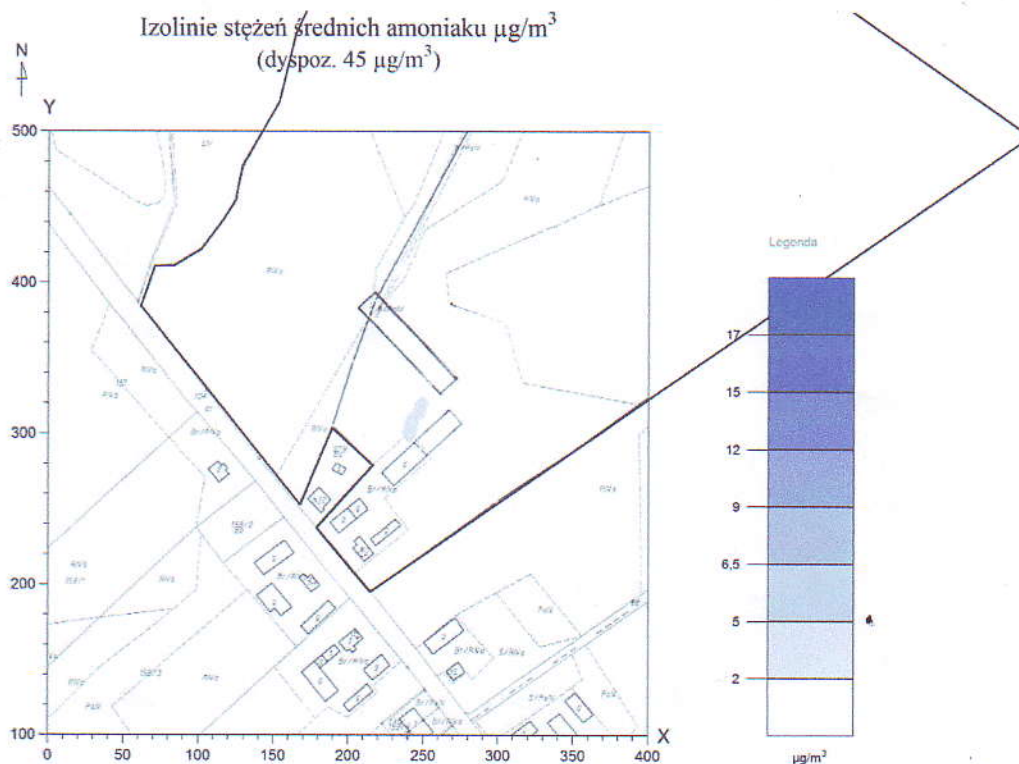
Pkt. 4.

Stwierdzenie wskazane w tym punkcie Wezwania jest nieprawdziwe – w obliczeniach uwzględniono emisję amoniaku i siarkowodoru z istniejącej chlewni. Na rysunkach nie pokazano izolinii od istniejącej chlewni ponieważ ze względu na znacznie mniejszą obsadę istniejąca chlewnia generuje wartości stężeń w środowisku o poziomie osiagającym wartość $2,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co nie jest uwidocznione na wykresie izolinii. Przy ich uwidocznieniu w dalszym ciągu dominujący jest wpływ nowej tuczarni, co widać na rysunku poniżej.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że wartość dyspozycyjna wynosi $45 \mu\text{g}/\text{m}^3$, czyli udział istniejącej chlewni nie ma żadnego wpływu na dotrzymanie wartości dopuszczalnych. Istniejąca na dz. nr 158/3 chlewnia ma jeszcze mniejszą obsadę, w związku z czym jej wpływ na kumulację będzie całkowicie pomijalny.

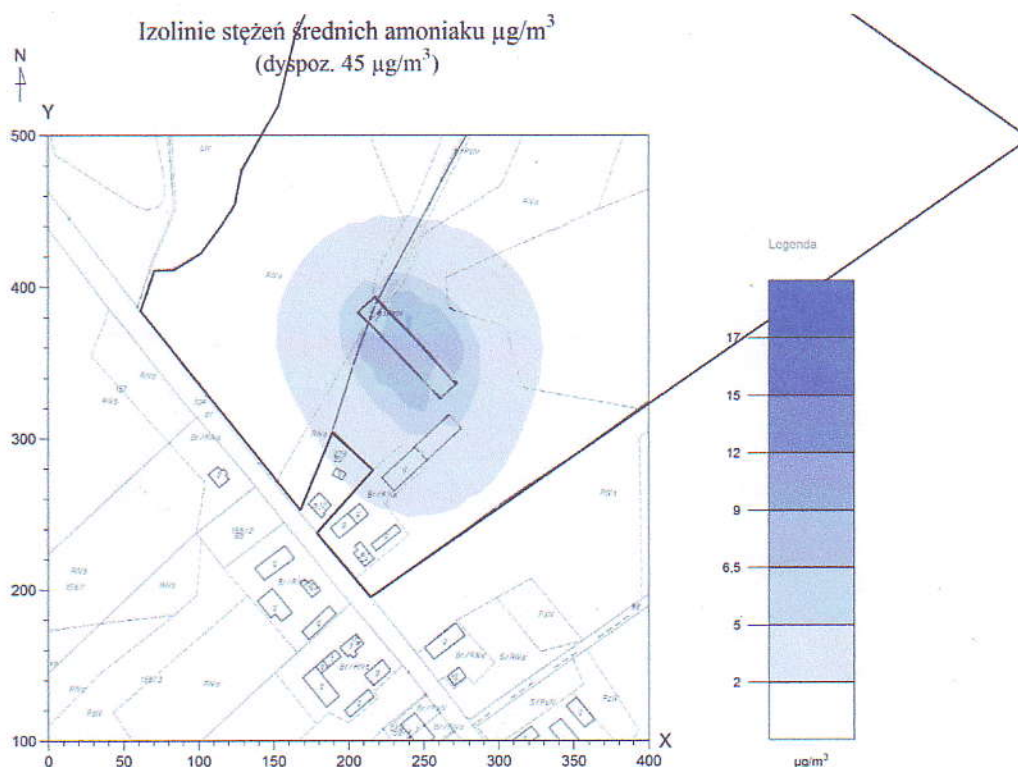
Na poniższym rysunku pokazano skutki emisji z istniejącej chlewni przy braku emisji z tuczarni projektowanej.

Odnosnie danych meteorologicznych dla miejscowości Sumin to na podstawie art. 222 ust. 3

ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, zgodnie z metodyką referencyjną, statystyki stanów równowagi atmosfery, prędkości i kierunków wiatru oraz średnie temperatury powietrza przyjmuje się na podstawie danych opracowanych przez państwową służbę meteorologiczną. Dla analizowanego terenu najbliższe dostępne róże wiatrów znajdują się w Elblągu (69 km) oraz w Chojnicach (65 km).

Z uwagi na zbliżoną odległość obu stacji meteorologicznych w opracowaniu uwzględniono róże wiatrów z Elbląga. Przy zastosowaniu róży wiatrów Chojnice wykres izolinii stężeń amoniaku przedstawia się następująco:

Jak widać wartości w otoczeniu są praktycznie identyczne i daleko poniżej wartości dyspozycyjnej.

Pkt. 5.

W chwili obecnej nie ma obowiązujących prawnie metodyk dotyczących oceny uciążliwości zapachowej. Co do substancji takich jak metan i markaptany to brak jest wiarygodnych danych do określenia wielkości ich emisji, wobec czego brak jest podstaw prawnych dla uzasadniania lansowanej w Wezwaniu, a pomijającej powyższe, tezy, która miałaby przemawiać na korzyść pozbawionego merytorycznego oparcia przekonania o słuszności obaw mających mieć swe źródło w emisji tego rodzaju substancji. W świetle okoliczności towarzyszących postępowaniu w sprawie, w szczególności tych związanych ze zgłaszaniem przez krąg osób tym zainteresowanych pewnych zarzutów pod adresem planowanej Inwestycji, a mających mieć swą prawną podstawę w subiektywnym przeświadczeniu m.in. o spadku wartości nieruchomości sąsiednich, pogorszeniu się komfortu życia czy występowania zagrożenia dla zdrowia lokalnej społeczności, to w tym miejscu należy poczynić fundamentalne zastrzeżenie, zgodnie z którym organ administracji, jako

związany bezwzględny wymogi działania w oparciu o przepisy prawa i w jego granicach, zobligowany jest do przeciwdziałania nieuprawnionym formom działania (lub zaniechania) podejmowanym w celu (lub mogącym skutkować) utrudnieniem realizacji zamierzenia inwestycyjnego spełniającego prawem przepisane warunki jego realizacji. W związku z tym apeluje się do organu o nieuleganie wpływom i zapewnienie należytej refleksji nad całokształtem okoliczności sprawy.

Należy podkreślić, że zapach, czy też odór jest substancją niemierzalną. Zapachy, pomimo że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru. W polskim systemie prawnym rodzaje substancji wprowadzanych do powietrza i ich dopuszczalne poziomy zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu [Dz. U. 2012 poz. 1031] oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu [Dz. U. Nr 16 poz. 87)*.

* Marcin Makowski - Analiza prawna orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego w powiązaniu z orzeczeniami wojewódzkich sądów administracyjnych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko w sprawach wszczętych po 28 lipca 2005 r. Zasięg oddziaływania przedsięwzięć na środowisko Udział społeczeństwa Podanie informacji do publicznej wiadomości. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska Warszawa 2011

W Raporcie podano szereg metod prowadzących do ograniczania uciążliwości odorowej, zidentyfikowano przede wszystkim źródła zapachów złoonych. Do czynników ograniczających powstawanie i rozprzestrzenianie się odorów z gospodarstw trzody chlewnej zalicza się:

- utrzymywanie na wysokim poziomie higieny w pomieszczeniach inwentarskich i czystości w ich otoczeniu,
- zapewnienie odpowiedniej temperatury, wilgotności powietrza oraz koncentracji gazów w budynku inwentarskim na poziomie gwarantującym dobre samopoczucie i zdrowie zwierząt,
- właściwą lokalizację obiektów inwentarskich oraz magazynów odchodów zwierzęcych, zgodną z wytycznymi Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 07.10.1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (tu zbiorniki – kanały gnojowicowe zlokalizowane wewnątrz chlewni istniejącej i projektowanej),
- stosowanie żywienia fazowego.

Emisja substancji odorowych ma miejsce również w czasie rozprowadzania odchodów zwierzęcych (tu gnojowicy) na obszarze użytków rolnych. Jest to jednak uciążliwość okresowa występująca według zaleceń stosowania nawozów naturalnych dwa razy w roku. W celu zmniejszenia tej uciążliwości Kodeks Dobrej Praktyki Rolniczej zaleca wykonywanie czynności związanej z rozprowadzaniem nawozów naturalnych przy pochmurnej pogodzie i niezwłoczne ich przykrycie (przyoranie), aby jak najmniej substancji odorowych przedostawało się do atmosfery. Dobrze jest również zwrócić uwagę na kierunek wiatru w stosunku do sąsiadujących domów mieszkalnych. Gnojowica powinna być stosowana

wówczas, kiedy warunki polowe są optymalne dla zmniejszenia jej zagęszczenia i tak blisko terminu wysiewu jak to tylko możliwe.

Ponadto Inwestor planuje wprowadzenie roślinności rodzimej na terenie siedliska gospodarstwa, zwłaszcza od strony najbliższej zabudowy mieszkaniowej (szczególnie wzdłuż granicy działki nr 279). Jest to bardzo dobra metoda prewencyjna ograniczająca rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń i odorów. W dostępnej literaturze („Pasy zieleni wokół ferm” Katarzyna Jankowska, PAN Olsztyn) wykazano, że w przeciągu sześciu lat drzewa redukują emisję pyłu o 56%, amoniaku o 53%, odorów o 18%. Poza tym wzmacniają estetykę krajobrazu. Ponadto drzewa filtrują wody podskórne, rozkładając zawarte w nich toksyny.

Inwestor deklaruje stosowanie wszystkich powyżej wymienionych metod prowadzących do minimalizacji uciążliwości odorowej. Podkreślenia wymaga fakt, że miejsce realizacji planowanej inwestycji jest jednocześnie siedliskiem gospodarstwa rolnego Inwestora i jego miejscem zamieszkania, co determinuje Inwestora do minimalizacji emisji odorów.

Propozycja stosowania technologii EM (poddawana pod rozwagę w Wezwaniu) świadczy o braku znajomości procesów realizowanych wewnątrz obiektów inwentarskich. Jak wyraźnie wskazano w Raporcie, po każdym cyklu tuczy nastąpi przerwa technologiczna, podczas której będzie prowadzona dezynfekcja każdego obiektu inwentarskiego, której celem jest m.in. likwidacja odorów. Stosowane środki dezynfekujące mają za zadanie likwidację niepożądaną flory bakteryjnej oraz mikroorganizmów przyczyniających się do powstawania zapachów złowonnych. Jednoczesne stosowanie dezynfekcji oraz EM-ów, tj. Efektywnych Mikroorganizmów wyklucza się z uwagi na fakt, że proces dezynfekcji likwiduje mikroorganizmy. Rezygnacja z dezynfekcji jest niemożliwa z uwagi na wymogi sanitarne, weterynaryjne i związane z dobrostanem zwierząt. Ponadto dezynfekcja przynosi wymierne korzyści. Natomiast preparaty EM są produktem, suplementem stosowanym głównie w obiektach ściółkowych, producenci tych preparatów nie posiadają referencyjnych wyników badań potwierdzających ich skuteczność w obniżaniu emisji odorów z chlewni bezściółkowych. Zdecydowanie lepsze wyniki, potwierdzone badaniami, przynoszą czynniki wymienione powyżej, jak również wskazane w Raporcie.

Wobec powyższego zasadnie zaskoczenie Inwestora budzi przyjmowany, jak to wynika na przykładzie tej „sugestii”, kierunek interpretacji przez tut. Organ okoliczności istotnych dla sprawy, a wyraźnie wskazywanych przez Inwestora, co jak się wydaje należy w pierwszej kolejności tłumaczyć brakiem dostatecznego rozeznania czy kompetencji w kwestiach merytorycznych związanych z realizacją planowanej Inwestycji, o ile oczywiście wykluczyć tendencyjnie niesprzyjający zamierzeniu inwestycyjnemu tok rozumowania, jakiemu mogą być podporządkowywane poszczególne czynności procesowe przedsiębrane w toku postępowania w sprawie - a co w takim przypadku będzie zmuszało do wdrażania działań interwencyjnych bądź podejmowania innych zdecydowanych działań służących zapewnieniu legalnego sposobu procedowania sprawy.

Pkt. 6.

Na działkach objętych inwestycją znajduje się: grunt orny, siedlisko gospodarstwa (południowa część działki ew. nr 94/1), nieużytek oraz trwały użytek zielony (północna część

działek ew. nr 94/1 oraz 95). Nieużytek stanowi bagno/mokradło porośnięte drzewami (brzoza, wierzba, olcha).

Planowana inwestycja ma powstać na gruncie ornym, na którym obecnie znajduje się uprawa grochu i pszenicy jarej. Grunt orny jest użytkowany intensywnie; jest to grunt na którym w sezonie wegetacyjnym systematycznie wykonuje się szereg (od kilkunastu a nawet kilkudziesięciu) zabiegów agrotechnicznych związanych z uprawą, siewem, nawożeniem, stosowaniem środków ochrony roślin, zbiorem oraz ponowną uprawą. Należy więc zwrócić uwagę, że obszar gdzie zostanie posadowiona tuczarnia jest to teren polny i mimo że jest to teren będący potencjalnym miejscem żerowania ptaków charakterystycznych dla krajobrazu rolniczego takich jak: bocian biały, pustułka, czajka, skowronek, pliszka żółta, dymówka, gąsior, mazurek, szpak, to jednak pozostaje terenem o niskich walorach przyrodniczych, w związku z tym nie jest on korzystny do rozrodu i żerowania jak np. trwałe użytki zielone, łąki lub pastwiska bądź też grunty ugorowane. Z kolei nieużytek oraz TUZ, zlokalizowane w północnej części działek objętych inwestycją, są bardziej atrakcyjne dla ptaków oraz są potencjalnym miejscem występowania m.in. czajki, derkacza czy czapli siwej, aczkolwiek w wyniku przeprowadzonych obserwacji nie stwierdzono na analizowanym terenie gatunków wymienionych w załącznikach do Dyrektywy Ptasiej i Siedliskowej.

Ponadto planowana inwestycja nie będzie oddziaływała na nieużytek, czego dowiodły obliczenia emisji gazów i hałasu. Nieużytek znajduje się w odległości około 300,0 m od miejsca inwestycji i oddzielony jest od niego polem uprawnym i niewielkim wzniesieniem, co będzie stanowiło naturalną barierę dla potencjalnie występujących ptaków i zwierząt.

Niska atrakcyjność przyrodnicza tego terenu wynika również z bliskiego sąsiedztwa do istniejącego gospodarstwa rolnego oraz innych zabudowań, czyli terenu już wcześniej przekształconego przez człowieka. Wiadomym jest, że dzikie zwierzęta w tym też ptaki, preferują jednak miejsca do rozrodu oddalone od miejsc zdominowanych przez człowieka.

Pkt. 7.

Tak jak zostało to zapisane na stronie 63 Raportu, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku podał w swoim piśmie (znak: WM.7016.1.113.2016jj z dnia 13.04.2016 r.) informację o aktualnym stanie zanieczyszczenia atmosfery dla miejscowości Sumin (tzw. tło). Tło zanieczyszczeń określa aktualny stan jakości powietrza dla substancji, dla których określone są dopuszczalne poziomy w powietrzu, jako stężenie uśrednione dla roku. Dla pozostałych substancji tło uwzględnia się w wysokości 10 % wartości odniesienia uśrednionej dla roku. Poziomy dopuszczalne określone są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r., w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 18 września 2012 r., poz. 1031). Tło określane jest na podstawie rocznych pomiarów. W załączonym do Raportu piśmie Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku wyraźnie poinformował, że podany stan zanieczyszczenia powietrza został ustalony w oparciu o pomiary, szacunek poziomu emisji i modelowanie na wymienionym obszarze. W przypadku dalszego kwestionowania danych dotyczących stanu zanieczyszczenia atmosfery Organ prowadzący postępowanie może wystąpić do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku z prośbą o złożenie stosownych wyjaśnień.

Pkt. 8.

W przedłożonym Raporcie na str. 63 nie występuje miejscowość Gronojady, tak jak to wskazano w Wezwaniu. Natomiast wpisanie miejscowości Gronajny zamiast Sumin stanowi oczywistą omyłkę pisarską. Prawdłowo powinno być: „Skutkiem pozytywnym niepodjęcia przedsięwzięcia będzie brak dodatkowych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz brak dodatkowych źródeł hałasu w miejscowości Sumin”.

Pkt. 9.

W przedłożonym Raporcie poddano analizie i badaniom warianty planowanej inwestycji zarówno lokalizacyjne, jak i technologiczne, zgodnie z art. 66, ust 1, pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko [Dz. U. z 2008 Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami]. Przeprowadzone obliczenia w zakresie emisji gazów technologicznych, jak również hałasu oraz odorów wskazują na poprawny wybór wariantu lokalizacji i technologii przyjętego do realizacji. Dalsze wariantowanie lokalizacyjne polegające na oddaleniu planowanego obiektu od przyjętej koncepcji utrudni technologiczne i organizacyjne zespolenie gospodarstwa rolnego Inwestora, jak również przyczyni się do zajęcia większej powierzchni terenu przeznaczzonego pod inwestycję kosztem gruntów rolnych użytkowanych rolniczo (miejsce inwestycji, droga dojazdowa, plac manewrowy). Przyniesie to wymierne straty dla gospodarstwa rolnego Inwestora z uwagi na utratę dochodu z prowadzonej produkcji roślinnej. Wariant ten nie ma zatem uzasadnienia merytorycznego, na co wskazują przeprowadzone analizy, jak również nie znajduje akceptacji Inwestora, z uwagi na przytoczone argumenty. Zauważyć jednocześnie należy, że brak jest uzasadnienia prawnego dla oczekiwania aby Inwestor działał w w/w zakresie w sposób sprzeczny ze swymi uzasadnionymi interesami, wobec czego trudno z przywołanych względów aby racjonalnym z jego perspektywy było rozważanie działania na własną szkodę, a do tego sprowadzałoby się w istocie przychylenie się przez niego do tego rodzaju wariantu.

Zaproponowane w Wezwaniu wywożenie części gnojowicy do biogazowni należy potraktować jako wariant nieracjonalny, przede wszystkim z uwagi na fakt braku funkcjonującej biogazowni rolniczej (przyjmującej gnojowicę) na terenie powiatu starogardzkiego. Stąd też samo sugerowanie podjęcia takiego działania skłaniać może do wniosku o nieznajomości tematu w przedmiocie którego formułowane jest przez organ administracji oczekiwanie wobec Inwestora, o ile wykluczyć celowe nakierowywanie go na działanie sprzeczne z jego usprawiedliwionymi w świetle prawa interesami. Zgodnie bowiem z art. 66, ust. 1 pkt. 5a cytowanej powyżej ustawy w raporcie należy rozważać warianty racjonalne. Koszt transportu gnojowicy do biogazowni w innym powiecie nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego, zwłaszcza, że według przeprowadzonego rozpoznania najbliższa biogazownia zdolna przyjąć gnojowicę znajduje się w odległości ok. 120 km. Szacunkowy koszt takiej operacji wywozu obliczonej nadwyżki wyprodukowanej gnojowicy wyniesie rocznie ok. 96.000,00 zł. Ponoszenie takiego kosztu, z samych przyczyn logicznych, trudno rozważać w kategoriach racjonalnego podejścia przez Inwestora do oceny ekonomicznej opłacalności realizacji przedsięwzięcia. Ponadto należy pamiętać, że prawidłowo stosowana gnojowica stanowi nawóz naturalny powszechnie stosowany w

praktyce rolniczej zgodnie z ustawą z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu [Dz. U. Nr 147, poz. 1033].

Pkt. 10.

Planowana inwestycja zostanie zlokalizowana w miejscowości o charakterze rolniczym, w sąsiedztwie gruntów rolnych, jak również innych gospodarstw rolnych. Biorąc pod uwagę rolniczy charakter wsi, planowane przedsięwzięcie nie stanowi nowego w tym miejscu i obcego mieszkańcom działu produkcji rolnej. Przeprowadzone obliczenia oraz symulacje wskazują na dotrzymanie standardów jakości środowiska w zakresie czystości powietrza, klimatu akustycznego, czy zagospodarowania wytwarzanej gnojowicy. Ponadto zakładana skala produkcji nie definiuje planowanego przedsięwzięcia jako instalacji mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. [Dz. U. Nr 122, poz. 1054 i 1055]. Nie znajduje się zatem merytorycznego uzasadnienia dla tezy podanej w Wezwaniu, że Inwestor w sposób niewystarczający przeanalizował wpływ przedsięwzięcia na dobra materialne. Tego typu twierdzenie mija się z rzeczywistością w szczególności w kontekście uwarunkowań formalnych determinujących granice uprawnionego działania Inwestora, który spełniając wymogi prawem przepisane ma wszelkie podstawy ku temu aby oczekiwać pozytywnego załatwienia sprawy z jego wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, skoro zachodzić będą - jak wynika z okoliczności sprawy - wymagane przepisami przesłanki obligujące organ administracji do uwzględnienia żądania Strony postępowania jaką jest Inwestor, przy jednoczesnym niewystępowaniu przesłanek negatywnych, jakie miałyby stanowić ewentualną przeszkodę przed wydaniem decyzji pozytywnej. Tymczasem insynuacją należy określić przywołaną powyżej tezę, która pozostaje subiektywnym, niczym nie popartym przeświadczeniem o istnieniu niepożądanego stanu rzeczy, którego występowanie miałoby w przekonaniu autora Wezwania stwarzać przeszkodę dla pozytywnego załatwienia sprawy, co pośrednio da się wyczytać z retoryki w jakiej utrzymane jest Wezwanie, a co jest prawnie niedopuszczalne szczególnie zważywszy na bezwzględnie wiążący Organ wymóg zachowania obiektywizmu i bezstronności jakim przy procedowaniu sprawy administracyjnej musi odpowiadać bezwzględny warunek przestrzegania prawa, przez co należy rozumieć m.in. zakaz jego nadinterpretacji szczególnie widocznej w sytuacjach uciekania się do wykładni rozszerzającej w kwestiach odnoszących się do obowiązków, nakazów i zakazów wynikających z właściwych przepisów prawa.

Podtrzymuje się prognozę zawartą w Raporcie, że planowana inwestycja nie będzie oddziaływać na dobra materialne. Przeciwnie do tego przekonanie nie zostało w żaden sposób wykazane (udowodnione), wobec czego dyskredytowanie Inwestycji czy osoby Inwestora za pośrednictwem przypuszczeń, insynuacji czy innych komunikatów formułowanych na pograniczu nawet pomawiania bądź przypisywania innego znaczenia faktom niż to które z nich wynika, jak również podnoszenie sugestyjnych tez, którym podporządkowano w istotnej części Wezwanie - pomijając brak podstaw prawnych dla tego rodzaju procederu - nie służy wyjaśnieniu sprawy w kierunku niezbędnym dla jej załatwienia, a niezależnie nie obliguje Inwestora do szczegółowego ustosunkowywania się do nich. Dość poprzestać na zapytaniu na jakiej podstawie i według jakich metodyk, czy analiz Organ prowadzący postępowanie zakłada, że planowana inwestycja miałaby spowodować obniżenie wartości sąsiednich nieruchomości?

Pkt. 11.

W przedłożonym Raporcie przeprowadzono analizę potencjalnych konfliktów społecznych w oparciu o sporządzone obliczenia, lokalizację gospodarstwa, wizję lokalną, jak i charakterystykę otoczenia inwestycji. Ponadto przeprowadzono wywiad z Inwestorem, który rozmawiał z okolicznymi mieszkańcami na temat planowanej inwestycji. W konsekwencji uznano, że nie prognozuje się konfliktów społecznych, skoro nie dostrzegano w toku w/w czynności występowania przesłanek dla zaistnienia na tym tle sytuacji konfliktowych. Mając na uwadze fakty, obliczenia, lokalizację i właśnie charakter inwestycji oraz jej skalę można było założyć brak konfliktów społecznych. Należy podkreślić, że gospodarstwo Inwestora funkcjonuje w tym miejscu od wielu lat, a planowana inwestycja ma na celu rozwój prowadzonej dotąd produkcji zwierzęcej o profilu tucz trzody chlewnej. Do dnia opracowania Raportu nie odnotowano skarg mieszkańców na funkcjonowanie gospodarstwa (brak zauważonych interwencji ze strony inspektorów Urzędu Gminy Starogard Gdański, Starostwa Powiatowego w Starogardzie Gdańskim czy Inspekcji Ochrony Środowiska lub Inspekcji Sanitarnej). Przytoczone w Wezwaniu zebrania wiejskie odbyły się po zakończeniu prac nad raportem i procedowaniu sprawy. Na dowód przeprowadzonych konsultacji społecznych do niniejszego opracowania dołącza się Wykaz mieszkańców miejscowości Sumin, którzy własnoręcznym podpisem potwierdzają poparcie dla zamierzeń inwestycyjnych Inwestora. Dodatkowo załącza się listy poparcia dla planowanej inwestycji wystawione przez organizacje i samorządy rolnicze tj. Wojewódzki Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych.

Pkt. 12.

Wskazana rozbieżność wynika z przyjęcia założeń upraszczających. Do obliczeń wprowadzono wysokość równą 6 m dla wszystkich wentylatorów oraz wartości prędkości gazów równe 0. Ponieważ prędkość wylotowa gazów powoduje wyniesienie dynamiczne zanieczyszczeń, czyli jej brak skutkuje (podobnie jak i niższa wysokość) zawyżeniem wyników obliczeń stężeń. Z oczywistych więc względów powstały w konsekwencji tego model obliczeniowy prezentuje dane w sposób mniej korzystny dla Inwestora.

Pkt. 13.

W Raporcie istotnie nie wpisano przedmiotowego ujęcia wody gminnej. Z uwagi jednak na odległość tego ujęcia od miejsca planowanej inwestycji, która wg treści Wezwania wynosi 300,0 m, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na to ujęcie w związku z planowaną inwestycją. Gospodarstwo, wg założonej technologii, będzie prowadziło poprawną, zgodną z prawem, gospodarkę wodno – ściekową oraz odpadową (zwłaszcza w zakresie magazynowania gnojowicy, zagospodarowania sztuk padłych, odpadów niebezpiecznych). Ponadto lokalizacja planowanej inwestycji jest zgodna z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie [Dz. U. Nr 132, poz. 877] oraz Rozporządzeniem MRiRW z dnia 25 marca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie [Dz.U. z 2013, poz. 472].

1350
1350
Nie znajduje się na etapie eksploatacji planowanej inwestycji źródeł emisji, które mogłyby doprowadzić do skażenia wód podziemnych ujmowanych w analizowanym ujęciu. Dodatkowo ujęcie wody z całą pewnością jest należycie zabezpieczone przed dopływem zanieczyszczeń zewnętrznych, co wynika z przepisów odrębnych.

Pkt. 14.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. 2014, poz. 1542), obowiązek wykonywania pomiarów emisji do powietrza ciągłych lub okresowych nie dotyczy przedmiotowego Gospodarstwa Rolnego Inwestora. W związku z brakiem prawnych i technicznych możliwości prowadzenia pomiarów z wykorzystaniem króćców pomiarowych Inwestor nie planuje ich montażu. W Raporcie zaproponowano zakres monitoringu, jaki jest wymagany dla ferm przemysłowych podlegających pod obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Gospodarstwo rolne Inwestora nie podlega pod obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego z uwagi na skalę produkcji, a pomimo to Inwestor zadeklarował przyjęcie do realizacji określonych zakresów monitoringu.

Pkt. 15.

W Raporcie szczegółowo opisano sposób magazynowania gnojowicy, z którego wynika, że gnojowica będzie magazynowana w kanałach gnojowicowych zlokalizowanych pod podłogą rusztową wewnątrz obiektu inwentarskiego. Zdolność magazynowa kanałów gnojowicowych z nadwyżką wypełnia wymóg określony w art. 25, ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu [Dz. U. Nr 147, poz. 1033], tj. umożliwia gromadzenie gnojowicy pochodzącej z 4 – miesięcznej produkcji tego nawozu.

Kanały gnojowicowe będą infrastrukturą nową, wykonaną z atestowanych materiałów pod względem ich wytrzymałości i szczelności. Do uszczelnienia kanałów wykorzystany będzie preparat Askowil – certyfikowany produkt uszczelniający (w załączeniu Certyfikat zgodności). Dodatkowo Inwestor każdorazowo po opróżnieniu kanałów będzie przeprowadzał inspekcję ich stanu technicznego. Są to racjonalne działania, które mają zapewnić prawidłową ich eksploatację. Do niniejszego opracowania dołącza się atest na materiał uszczelniający, który będzie wykorzystany przy uszczelnianiu kanałów gnojowicowych.

Uwagi dodatkowe - zastrzeżenia

Na marginesie powyższego, Inwestor pragnie zaznaczyć, że w Jego przekonaniu okoliczności przedmiotowej sprawy i sposób jej procedowania przez organ nie będą świadczyły czy w inny sposób uzasadniały podejrzenia o wpływ czynników pozamerytorycznych na sprawę i jej rozstrzygnięcie, co w takim też przypadku czyniłoby koniecznym podjęcie stosownych działań prawnych mających na celu przywrócenie niezbędnej praworządności w działaniach organu administracji publicznej.

Zatem jedynie z ostrożności sygnałnie przypomina się w tym miejscu o tym, iż Inwestor ma świadomość istnienia instrumentów prawnych służących zapewnieniu

niezbędnego wymogu legalizmu w działaniu administracji publicznej jak i mechanizmów służących wyciąganiu konsekwencji za uchybienia w tym obszarze, w tym także jakich konsekwencje mogą być źródłem odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z wykonywaniem władzy publicznej, za co odpowiedzialność może być przypisywana nie tylko jednostkom samorządu terytorialnego ale także konkretnym funkcjonariuszom publicznym zaangażowanym w proces decyzyjny.

W tym też miejscu należy nadmienić, że powszechnie znanym jest to, że wszelkie organy demokratycznego państwa prawa, w tym także organy administracji publicznej do których należą m.in. jednostki samorządu terytorialnego zobowiązane są do działania w oparciu o przepisy prawa (art. 6, 7 i 8 k.p.a. oraz art. 7 Konstytucji RP). Obowiązek ten ma charakter bezwzględny, zaś jego nierespektowanie uzasadnia zarzut naruszenia prawa, a także ponoszenie konsekwencji przez osoby odpowiedzialne za zaistniałe uchybienia lub inne nieprawidłowości z tym związane. Odpowiedzialność ta, pomijając jej możliwy charakter, w tym cywilny, karny, służbowy czy dyscyplinarny, podlega indywidualizacji, której służą m.in. przepisy ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. z 16 lutego 2011 r. nr 34; poz. 173). Ratio legis wprowadzenia przedmiotowej regulacji było położenie kresu bezkarności działań całego aparatu szeroko rozumianej administracji publicznej, czemu towarzyszy karygodne choć nagminne zjawisko unikania odpowiedzialności przez tzw. urzędników w związku z anonimowością sprawcy określonych naruszeń, którym nie jest instytucja, czy urząd, lecz konkretna osoba lub osoby. Należy bowiem pamiętać, że ani autorytet organu administracji publicznej, ani jego kompetencja do stosowania władczych form oddziaływania na podmioty prawa takie jak strona postępowania administracyjnego toczącego się przed danym organem nie usprawiedliwiają aktów łamania prawa, przez które należy rozumieć także wszelkie przejawy jego nadużywania, w szczególności manipulację faktami poprzez przypisywanie im oczekiwanego przez organ lub inny podmiot znaczenia prawnego, jakie nie znajduje oparcia w przepisach prawa i faktach. Wprost przeciwnie, nadużycia prawa uzasadniają szczególnie wnikliwą ich analizę pod kątem zarzutu poważnego naruszenia prawa i dlatego wymagają zdecydowanie rygorystycznego ich oceniania i wyciągania konsekwencji wobec osób odpowiedzialnych za akty nadużycia prawa czy za inne formy jego naruszania, a których w żadnym wypadku nie może tłumaczyć nieznajomości (czy niedostateczna znajomość) prawa względnie niekompetencja, które jako takie są okolicznościami obciążającymi sprawców zachowań niezgodnych z prawem. Powyższe dotyczy także rozmaitych form nadawania działaniom organów państwa pozorów ich legalności, których ocena dokonywana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy uzasadniać może wniosek o działaniu świadomym, nieprzypadkowym, a nierzadko także umyślnym, czy nawet rozmyślnie szkodliwym.

Mając na uwadze powyższe, na wypadek braku należytej refleksji organu nad okolicznościami sprawy (por. art. 7 w zw. z art. 77 k.p.a.), Strona zastrzega sobie prawo do dochodzenia wszelkich prawem przewidzianych roszczeń oraz podejmowania innych dopuszczalnych prawnie działań, jakie okażą się potrzebne dla zapewnienia ochrony jej dóbr prawnie chronionych - względem wszelkich osób lub podmiotów prawa odpowiedzialnych za naruszenie ich uzasadnionych praw i/lub interesów, względnie narażenie w inny sposób na szkodę lub inne negatywne następstwa działań lub zaniechań, których celem bądź skutkiem, choćby pośrednim, byłoby wywołanie jakiegokolwiek nieuzasadnionej prawnie niedogodności po stronie Inwestora.

Celem uchylenia zbędnych wątpliwości lub podstaw dla nieuprawnionych wnioskowań zdecydowanego podkreślenia wymaga, że powyższe uwagi podyktowane zostały znanymi Stronie okolicznościami uzasadniającymi jej obawy i jako takie mają charakter wyłącznie informacyjny w kontekście konsekwencji prawnych omawianych tu zagadnień, wobec czego nie może ich interpretować odmiennie, w szczególności poczytywać jako przymuszające do niezgodnego z prawem zachowania czy mające w inny nieuprawniony sposób wpływać na nie. Ich zgłoszenie w ocenie Inwestora daje podstawy dla przyjęcia, że poszanowanie prawa oraz słuszych interesów Inwestora, jako podstawowej strony niniejszego postępowania, pozwoli na skuteczne przeciwstawienie się wszelkim formom nadużyć i niepożądanych zdarzeń w trakcie procedowania sprawy, w tym nieuprawnionych zaniechań administracyjnych czy innych przejawów przewlekłości w prowadzeniu postępowania, do których zwyczajowo należą działania pozorujące aktywność organu czy biurokratyczna opieszałość, jakie skutkują faktycznym odwlekaniem w czasie rozstrzygnięć administracyjnych tak w kwestiach incydentalnych jak i w przedmiocie istoty żądania inicjującego dane postępowanie, a czego nie usprawiedliwia ani rzekomy stopień skomplikowania, ani złożoność zagadnień szczególnie gdy chodzi o sprawy względnie oczywiste, dla których treść norm prawnych nie nastęrcza większych problemów interpretacyjnych.

Spis załączników:

1. Wykaz osób nie sprzeciwiających się planowanej realizacji zamierzenia inwestycyjnego obejmującego budowę obiektu inwentarskiego na potrzeby tuczu trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr 94/1 i 95 w Suminie (posesja 53), gmina Starogard Gdański – zwanego Przedsięwzięciem.
2. Pismo Wojewódzkiego oraz Gminnego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych skierowane do p. Dawida Pawłowskiego w związku z planowanym przedsięwzięciem.
3. Certyfikat zgodności wydany przez Polskie Centrum Badań i Akredytacji S.A. dla produktu Askowil.

Podpis Inwestora

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku - ul. Chmielna 54/57, 80 - 748 Gdańsk